

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om huslejeafstøtningen i privat udlejningsbyggeri [af Wilhjelms m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. L. Fremsat 14/5 75. Første behandling 29/5 75. Betænkning 16/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sættes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Wilhjelms)
(VS):

Jeg skal ikke trække det her længe ud. Vi ved jo godt, hvordan stillingen er, men vil blot sige, at det er det her, vi mener ville være svaret på forligspartiernes misere: erkendelsen af, at det huslejeprincip, man har indført, er galt, at det førte til helt andre konsekvenser, end man bildte sig ind, og også at vi ikke har set enden på det med de huslejeforhøjelser, der kommer nu, men at man nu har givet ejerne og eventuelle købere af private udlejningsboliger en slags indeksregulering af deres investering, som kun kan føre til, at ejendomspriserne og dermed kapitalafkastet og dermed huslejerne vil stige igen og igen. Det er dette huslejeprincip, der må væk. Det kommer det ikke i dag, men det må være perspektivet for den kamp, som lejerne fører.

Jeg vil kun sige én ting om den betænkning, der er afgivet. Den eneste interessante ting i den er i og for sig, at et flertal, med undtagelse af VS, indstiller dette forslag til forkastelse, og det interessante er, at i dette flertal indgår altså socialistisk folkeparti. Der har været mange små dueller, især mellem SF og forskellige af de nuværende boligforligspartier, om forskelle og ligheder mellem det huslejeprincip, som S-SF-forliget stod for, og det, som står i det nuværende femkantede forlig. V har ikke blandet os ret meget i de dueller, men nu synes jeg, at sagen for så vidt er afklaret. Jeg respekterer sådan set SF for det. Gammel kærlighed ruster ikke. Man fastholder dette såkaldte omkostningsbestemte lejeprincip, og det er grunden til, at SF ikke vil stemme for dette beslutningsforslag, som har det eneste indhold, at man skal væk fra denne huslejebergningsmetode.

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal gerne bekræfte, at vi har den opfattelse, at omkostningsbestemt leje i sig selv er et rigtigt princip, og jeg skal også gerne bekræfte, hvad hr. Wilhjelms siger om, at gammel kærlighed ruster ikke. Det er måske derfor, der netop er så stor modsætning mellem hr. Wilhjelms og mig, som tilfældet er.

Ordføreren for forslagsstillerne (Wilhjelms)
(VS):

Pointen er jo, at dette har intet som helst med omkostningsbestemt leje at gøre, men at SF med denne udtalelse er røget på det propagandanummer, som de fem forligspartier har lavet. Det store element i dette huslejeprincip er jo et kapitalafkast, som netop intet har med omkostninger at gøre, end ikke har med kapitalafkast at gøre, men følger nogle vurderinger, der kommer til at følge inflationen. Det er ikke det omkostningsbestemte lejeprincip, som vi kender gennem årtier fra det almennyttige boligbyggeri. Det ville have været en anden sag, men det er jo ikke det, der er tale om her. Det var det heller ikke i forliget mellem S og SF.

Kaj Hansen (DKP):

Idet jeg henviser til, hvad jeg sagde under behandlingen af det forrige punkt på dagsordenen, skal jeg for god ordens skyld sige, at vi anbefaler at stemme for det forslag til beslutning, der her foreligger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes med 144 stemmer mod 10; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om godkendelse af handelsskoler, tekniske skoler samt maskinmester- og maskinistiskoler og tilskud m. v. til disse skoler [af Svend Haugaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 114. Fremsat 5/3 75. Første behandling 15/4 75. Betænkning 16/6 75. Anden behandling 18/6 75).